

На мотив з Гейне

Михайло Старицький

Як з тобою ми спізнались,
Всі нам зорі усміхались,
Як рядком сиділи щасно,
Всі цвіли садочки рясно,
А як вперш поцілувались –
Соловейки заливались,
Та й в усіх людей взагалі
Очі радістю засяли...

А як час настав розстання –
Лист пожовк і впав ззарання;
Над садочком онімілим
Звис мороз серпанком білим,
Соловейко злинув в вирій,
Люди стали всі мов звірі...
Та і в серці замість раю
Завелась гадюча згряя.